

De Marshalls

Deel 1

Zielsverwanten

Erotische roman

colofon

Auteursrecht © 2024

Omslagfoto: Attie Dotinga/ Canva

Auteur: Attie Dotinga

Uitgeverij; Falinn

Drukkerij; Bookmundo/mijnbestseller

ISBN; 9789403739052

Hoofdstuk 1

Ze hijgde en kreunde luid op het ritme van hoe snel ik in haar stootte. Jason had eens gezegd dat je kon horen of het echt lust was of dat je werd belazerd.

Maar dat boeide me echter geen reet. Ik wilde gewoon klaarkomen en het maakte me niet uit in wie.

Pure lust, dat was het.

Niets anders.

Ik voelde dat ik bijna kwam en stootte zo hard in haar dat ze over de make-uptafel heen en weer schoof en haar hoofd de spiegel raakte.

Toen kwam ik eindelijk klaar. Ik trok me meteen terug en verwijderde het condoom dat ik in de afvalbak onder die make-uptafel wierp.

Ik trok mijn broek weer op en greep de fles whisky waaruit ik een ferme slok nam.

Het brandde in mijn keel, maar nam nimmer de vieze smaak weg die ik had gekregen. En eigenlijk wist ik niet meer waarom die smaak er was.

‘Rider.’ De zacht flemende stem van de blondine wekte opeens afschuw bij me op en ik duwde haar weg toen ze probeerde om me weer te omhelzen.

‘Kleed je aan en donder op,’ bromde ik tegen haar.

Ik keek haar niet aan. Heel laf misschien, maar ik had geen zin om die geschokte blik te zien die er ongetwijfeld in haar ogen verscheen.

Wat dachten die wijven toch altijd? Ze tilden meteen hun rokken op als ze achter de bühne mochten komen en

waren dan verbaasd dat ik geen relatie wilde, maar alleen wilde neuken?

Kutzooi. Ik voelde me agressief en wist heus wel hoe het kwam. Alles gaf me geen vervulling. Het bleef een honger die maar niet stilde.

Ik plofte neer op de neplerenbank die plakte aan mijn bezwete rug. Waar had ik verdomme toch mijn hemd gelaten?

Jason en Terry waren ook druk bezig hun pik ergens in te roeren, hoorde ik. Ik hoopte dat de leeftijden van die meiden waren gecontroleerd.

Een akkefietje had ons eens duizenden dollars gekost toen bleek dat een van die seksgroupies nog niet volwassen was geweest.

Ik stond op en liep naar de gang. We hadden vier kleedkamers tot onze beschikking. Eentje had een tafel met etenswaren en flessen drank, bier en wijn.

Ik liep langs de kleedkamer, waarvan de deur nog half openstond, en zag mijn vader, die met zijn tengels aan jong spul zat. Nooit begrepen dat die meiden daar intrapten.

Ouwe lul. Het werd toch eens tijd dat we ons van hem losmaakten. Dat gekloot met die country- en westernspopsongs, dat was ik helemaal zat. Ik speelde het ook alsof ik een voorgeprogrammeerde robot was. Waarschijnlijk kon ik het repertoire inmiddels met mijn ogen dicht afwerken. En in mijn slaap.

Ik liep de kamer binnen met de volle tafel vreetwerk. Ik kwam alleen voor de drank; als ik genoeg zoop, dan verdween die klotewereld in ieder geval.

Net toen ik met een nieuwe fles whisky de gang weer opliep, botste ik tegen een jong meisje op. Ze had een schaal met kippenbouten bij zich die bijna richting de vloer dreigden te gaan. Ik kon haar nog net op de been houden en zij het dienblad.

‘Eten jullie niet?’ vroeg ze mij met een toon van afkeuring, terwijl ze het dienblad bij de anderen parkeerde op de tafel. Het klonk erg verwijtend.

Wat ik ergens wel begreep.

‘Geen idee,’ bromde ik, ‘meestal niet.’

‘Da’s mooi kut,’ vloekte ze hardgrondig met haar armen in haar zij.

Verrast keek ik die vurige, roodharige aan.

Die woorden uit de mond van een meisje te horen in mijn bijzijn, gebeurde me niet vaak.

‘Kut?’ vroeg ik dan ook geamuseerd.

‘Ja, da’s mooi vagina is niet iets dat uiting geeft aan wat ik bedoel,’ zei, ze en veegde geïrriteerd een lok rood haar uit haar verhitte gezicht.

Ik schoot tegen wil en dank in de lach.

‘Ik heb dit allemaal in een razend tempo klaar gemaakt en dan moet ik er nu achter komen dat ik dat voor niets heb gedaan?’ Haar lichtbruine ogen fonkelden kwaad.

Ik haalde mijn schouders op.

‘Mooi kut dus,’ herhaalde ze. ‘Waarom eisen jullie dat dan in godsnaam? Die drank, dat kan ik zien, dat gaat snel, maar al dat eten, dat is verdomme toch zonde? Daar kan een heel weeshuis van eten!’

Haar lichtbruine ogen keken me woedend aan.

‘Misschien omdat het kan?’ antwoordde ik, ‘misschien omdat we ‘The Marshalls’ zijn?’

‘Een stelletje domme ego’s dus, die door het succes op een podium denken dat ze alles zijn en alles kunnen maken, inclusief tijd van een ander misbruiken en voedsel verspillen.’

Ze liep woedend langs me heen, maar ik greep haar arm.

‘Wat zei je?’

‘Je hebt me wel gehoord,’ zei ze en rukte haar arm los.

‘En wie ben jij dan wel om die conclusie te trekken?’

Haar bruine ogen waren dichtbij en ik zag er gouden spikkels in, maar er was ook duidelijke afkeur in te lezen.

‘Jullie denken dat jullie succesvol zijn, omdat iedereen jullie muziek waardeert, maar dat is niet zo. Jullie maken al jaren dezelfde muziek. Dat geeft herkenning en dan heb je fans die jullie al jaren volgen, die dat dan waarderen als mooie herinneringen aan vroeger.’

Haar ogen keken me aan alsof ik dom was.

‘Dus je zegt me dat er geen nieuwe fans zijn, maar dat de oude ons trouw blijven, omdat alles wat we spelen hetzelfde klinkt?’ Het amuseerde me dat ze zo duidelijk een mening had. Eindelijk eens iemand die zei wat ik dacht.

‘Ja.’

Dat was kort maar krachtig.

‘Jullie zullen vast wel veel geld hebben binnen geharkt en daardoor denken jullie nu dat jullie veel voorstellen, maar echte muziek is anders.’ Boos wreef ze over haar arm waar ik haar had vastgegrepen.

‘Wat is dan echte muziek?’ Ik was nieuwsgierig naar haar antwoord.

Ze had een mooie mond, met volle lippen. Natuurlijke witte tanden en van die lijntjes in haar mondhoeken die verdiepten als ze sprak.

Ze rook trouwens, ook lekker.

‘Muziek waar je de emoties in kunt herkennen. Die iets bij je oproepen omdat ze echt zijn. Waar je als luisteraar doorheen meegenomen wordt. Die je het gevoel van herkenning geven’

‘Ebba?’

De snauwende stem van Theobold, de vriend van pa en de producer/manager van de band, deed haar omkijken. ‘Je moet de camper nog opruimen!’

Ik hoorde haar geërgerd zuchten en zag de woede weer in haar lichtbruine ogen verschijnen.

‘Ik ben in gesprek Theo’, snauwde ik, ergens proberend haar te helpen, al had ik geen idee waarom.

Ik zag hem aarzelen en toen knikte hij, maar niet van harte.

Als ze de rotzooi nog maar opruimt,’ bromde hij en liep weg.

‘Ebba dus,’ zei ik.

‘Bedankt voor je hulp maar .’

‘die heb je niet nodig,’ vulde ik aan.

‘Precies.’

‘Wat doe je in dienst van zo’n idioot?’

‘Die idioot is mijn vader, tenminste dat is me verteld, dus heb ik dat aangenomen,’ haar stem klonk kortaf.

‘Theobold is vader?’ Ik kon er niets aan doen dat ik lachte. Die ouwe idioot had dus een kind in het wild rondlopen.

‘Ja lach maar,’ zei ze.’ Maar hij is de enige familie die ik nog heb.’

‘En daarom werk je voor hem?’

‘Het levert geld op. En als ik genoeg heb, dan stap ik op.’

‘Dus je ben nu eigenlijk met ons op tour?’

Ze aarzelde even en knikte toen.

Ik zag haar blik naar mijn ontblote bovenlichaam gaan.

‘Bevalt het wat je ziet?’ vroeg ik geamuseerd, terwijl mijn blik over het shirt gleed dat strakgespannen om haar volle borsten zat.

‘Ja het ziet er goed uit, ik houd wel van tattoos, maar ik ga niet met je neuken,’ zei ze.

‘Wat?’ Ze verraste me voor de tweede keer met haar woordenkeuze.

‘Wie zegt dat ik je wil neuken?’ vroeg ik verrast, terwijl ik me kon voorstellen dat ik dat deed.

Ze wees naar mijn gulp.

‘Hij heeft dat plan wel.’

Ze had gelijk.

‘Jammer,’ zei ik daarom.

Ze glimlachte een beetje.

‘Ik denk niet dat je tekortkomt op dat gebied. Volgens mij staan de meisjes die door je geneukt willen worden in de rij.’

‘Ja.’

‘Je bent tenminste eerlijk, dat valt mee.’

De deur van de kleedkamer van mijn vader ging open en een blondine, alleen gekleed in een slipje, kwam aanlopen. Ze glimlachte even verleidelijk naar mij en greep twee flessen wijn van de tafel, waarna ze weer heupwiegend terugliep.

Ik zag de afkeuring in Ebba haar ogen.

‘Waarom huren jullie niet gewoon een stelletje hoeren in? In plaats van die hunkerende meisjes te gebruiken die dromen over een relatie met één van jullie en dan zo ruw uit hun droom gehaald worden?’

‘Dit is gratis,’ zei ik.

‘Klootzak,’ zei ze hardgrondig. ‘Ik ga schoonmaken.’

Ze liep resoluut bij me vandaan en ik keek haar na.

Ze had een mollig figuur, maar alles was in proportie.

En die billen, bewogen, erg verleidelijk in die broek die ze droeg.

Ebba. Ik had er geen idee van wanneer zij aan de horizon was verschenen.

Theobold was haar vader? Het leek me niet onmogelijk met zijn verleden, maar ik zag niets van hem in haar terug. En dat was eigenlijk heel goed voor haar.

Ik greep een kippenwing, eigenlijk geen idee waarom. Maar ik stak het in mijn mond.

Het smaakte verdomde heerlijk. En daarom at ik er nog een paar.

Ik zat in mijn eentje aan de rijk gedekte tafel.

Doordat ik at, voelde ik opeens mijn honger naar goed voedsel. Er stond ook nog een soort soep op een warmhoudplaatje. Iets met veel groenten en vlees. Ik schepte een kom vol en at ervan alsof ik tijden niet gegeten had.

Eigenlijk was dat ook wel zo.

‘Waarom zit je hier?’ Jason kwam binnenwandelen in dezelfde outfit als ik droeg. Een meisje kwam achter hem aan gehuppeld. Ze keek hem vol aanbidding aan.

Daardoor wist ik dat hij haar al geneukt had. Want die meiden dachten dan altijd meteen dat je een relatie had. Heel irritant. Daarom neukte ik ook meestal maar één keer dezelfde, om dat soort onzin te voorkomen.

‘Zit je te eten?’ vroeg Jason overbodig, de verbazing was op zijn ongeschoren gelaat te lezen.

Doordat ik nog zat te eten, greep hij ook een kippenbout en voordat ik het wist, zaten we met zijn tweetjes te genieten.

‘Ik heb verdomme nooit begrepen dat dit voer echt lekker kan zijn,’ zei Jason grijnzend. ‘Ik kwam eigenlijk nog drank halen, maar dit ruikt en smaakt heerlijk.’

‘De soep is ook goed,’ bromde ik terwijl ik de kom leeglepelde.

Morris, onze oudste broer, liep langs. De aanblik van ons etend aan de tafel deed hem binnenkomen.

‘Hee dit mag in de krant,’ zei hij grijnzend. ‘De flessen drank zijn nog niet op en jullie zijn aan het eten?’

‘Het is heerlijk,’ zei Jason lachend en sloeg de blondine op haar achterwerk, toen ze zich voorover boog om ook maar een broodje te pakken. ‘Hebben we een nieuwe kok?’

Morris knikte. ‘Ja, Ebba Malin Jensen, zij blijkt de verloren dochter van Theobold te zijn.’

Ik was weer eens verbaasd dat Morris alles wist wat er om ons heen gebeurde. Maar als ik iets wilde weten, was hij dan ook de eerste bij wie ik langsging.

Jason verslikte zich bijna in de soep bij die mededeling. 'Theobold is vader?'

Morris haalde zijn schouders op.

'Blijkbaar. Hij had ooit eens één of andere schone dame aan de haak geslagen tijdens een tour,'

'Waarschijnlijk een aardige manier om te zeggen dat hij een condoom vergeten was,' bromde Jason begripvol.

We aten even zwijgend. De blondine die ik had geneukt, kwam ook binnen en keek me vol aanbidding aan.

Die moest ik dus snel lozen. Ik was allergisch voor meiden die me zo aankeken. Dan begonnen de eisen.

Ze ging al heel dicht naast me zitten en keek naar me op. Het maakte dat ik meteen opstond.

'Donder op, had ik toch gezegd' zei ik geërgerd en weinig subtiel. En toen kwam weer die verdomde verbaasde blik op het gezicht die al een toekomst had uitgestippeld.

Domme meid.

Ik hoorde Morris afkeurend zuchten terwijl hij opstond en die blondine iets in het oor fluisterde.

Hij voerde haar voor me af, zoals hij vaker deed.

Jason grijnsde naar me, terwijl hij de blonde die hij al geneukt had, nog eens hartstochtelijk zoende.

Waarschijnlijk voor nog een ronde.

Ik stond op en liep met een fles whisky weg die al bijna leeg was.

'Rider?' Er klonk een vleiende stem. De brunette die net uit mijn vaders kleedkamer kwam keek me verleidelijk aan.

Maar ik weet genoeg van al die dames, al gebood het me eerlijkheidshalve te zeggen dat het nooit zo lang duurde, voordat mijn stemming weer omsloeg en neuken weer een uiting werd van mijn onrust.

Ik zag mijn overhemd in de kleedkamer liggen, en trok deze aan zonder deze dicht te knopen.

Ik liep de smalle gang door. Zo kwam ik bij de uitgang, waar op de parkeerplaats onze grote camper stond, waarmee we reisden van concert naar concert. Van stad naar stad. Het had zes slaapcabines.

De frisse buitenlucht maakte me meteen meer helder in mijn hoofd, al zat ik daar niet echt op te wachten.

Ik ging op het tafelblad van de picknicktafel zitten die daar stond, langs de kant van het poptheater, en dronk het restantje van de whisky op.

Het licht vanuit de tourbus scheen op de parkeerplaats en ik zag binnen een schaduw bewegen.

Ebba aan het opruimen nam ik aan, zoals Theobold haar geboden had.

De deur ging open en inderdaad, Ebba kwam naar buiten met een vuilniszak die ze op de grond zette. Ik herkende het rode haar dat oplichtte in het schijnsel van het licht. Ze klopte nog een matje uit, sloot de deur en nam de vuilniszak mee op zoek naar een vuilcontainer, vermoedde ik.

Waarom had ik haar niet eerder gezien, vroeg ik me af.

Maar ik kende het antwoord al. Zuipen, neuken, slapen en weer optreden. En tussendoor hier en daar iets eten.

Ja echt helder was ik alleen op het podium als ik optrad.

Om de optredens heen verkeerde ik in de roes van alcohol en het neuken van alles wat zich aanbood.

Ik zag pa naar buiten komen vanuit het theater en in de richting van de tourbus waggelen.

Vanaf die afstand zag hij er ook echt wel uit als een verlopen hippie met dat halflange haar. Bovenop scheen zijn schedel al door zijn haar heen, maar dat feit negeerde

hij. Net zoals zijn leeftijd en het feit dat hij eigenlijk al lang niet meer meedeed in de muziekbusiness.

‘Zo uit geneukt?’

Dat kon alleen maar Ebba zijn, begreep ik.

Toen ik me omdraaide, bleek dat ik gelijk had.

Ze had twee blikjes in haar handen en gooide er eentje, die ik netjes ving.

‘Je reflexen zijn nog goed dus zo lazarus ben je ook nog niet. Valt mee.’ Ze klom naast me boven op het tafelblad van het picknickbankje en opende het blikje, dat dus een biertje bleek te zijn.

Lang geleden dat ik dat uit een blikje had gedronken. Het was meestal whisky uit de fles.

‘Je hebt wel hele vreemde ideeën over mij,’ stelde ik vast.

Ze glimlachte. ‘Met de woorden van Theobold te spreken, als de jongens zijn uitgespeeld, genoeg geneukt en gezopen hebben dan moeten ze in een opgeruimde, frisse camper kunnen gaan slapen om het volgende optreden weer aan te kunnen.’ Dat deel dat Theobold blijkbaar had gezegd, vertelde ze met een lage stem.

Ze deed me weer glimlachen.

‘Ik denk dat hij gelijk heeft,’ bekende ik.

Ze grijnsde en goot het bier in haar keel.

Ze vouwde haar benen onder zich, terwijl ze op de tafel zat, en keek met een zucht naar de sterrenhemel.

‘Het is volle maan,’ merkte ze op.

Automatisch keek ik ook omhoog.

‘Verdomd het is waar,’ zei ik.

Ze grinnikte, waardoor ik naar haar keek.

‘Ik denk niet dat het je ooit voorheen is opgevallen, of wel soms?’

‘Vroeger wel.’

‘Dat valt me nog van je mee,’ zei ze en stond op.

‘Waar ga je heen?’ vroeg ik in een opwelling.

‘Naar mijn nest. Alleen,’ zei ze en liep weg in de richting van de kleine camper die we altijd meebrachten en waar Theobold meestal zelf in sliep.

‘Ik wilde mezelf ook niet uitnodigen,’ kon ik niet nalaten haar na te roepen.

Ze stak haar hand al zwaaiend in de lucht zonder om te kijken.

Ik dronk het blikje leeg en stond op. Eigenlijk was ik ook best wel moe. En dus liep ik in de richting van de grote tourbus.

Er toeterde plotseling een auto en ik zag Terry, onze jongste broer, met zijn hoofd uit het portier hangen.

‘Rider, ga je mee? We gaan de stad in,’ schreeuwde hij. Ik aarzelde, maar schudde toen mijn hoofd.

‘Je wordt een oude lul Rider,’ schreeuwde hij nog.

Maar ik ging naar binnen, naar mijn eigen slaapcabine.

Tot mijn verrassing was mijn bed verschoond. Dat was al een tijdje geleden. Ebba’s werk, dat wist ik zeker. Toen ik me erin liet vallen, viel het me ook nog op dat het ook lekker rook.

Toen verdween ik naar Dromeland, waar alles zo vreemd door elkaar liep dat ik er geen knoop aan vast kon knopen. Waarschijnlijk was het een ratjetoe van alles dat in mijn hoofd was opgeslagen.

‘Rider!’

Ik werd met een ruk wakker vanuit een verwarde, benauwende droom.

Het smoelwerk van Morris hing boven me.

‘Jezus, wat?’ Mijn stem kraakte, mijn mond was zo droog dat het me nog verbaasde dat er geluid uit me kwam.

‘Terry is nog niet terug.’

‘Wat?’

‘Verdomme, Rider. Meestal ben jij degene die zorgt dat hij weer veilig en op tijd arriveert. Ik heb geen idee waar die klootzak uithangt.’

‘Wat?’ Het leek erop dat ik geen andere woorden tot mijn beschikking had. ‘Is het nu mijn schuld dat het joch niet teruggekomen is? Lig ik verdomme eens op tijd in mijn nest waar je altijd al over tegen me aan het zeuren bent, en dan is het weer niet goed?’

Ik hees mezelf moeizaam omhoog.

‘Stil, die ouwe slaapt nog.’

‘Ik verdomme ook nog man.’

Ik bromde wel en was chagrijnig over het voor mij vroege uur, maar Morris en ik wisten beide dat ik wel op zoek zou gaan naar het verloren schaap.

Ik klom uit mijn nest en trok mijn jeans aan. Lopend trok ik een shirt uit een kast dat ik meteen aantrok.

‘Hier,’ Morris duwde me een kop koffie in mijn hand terwijl ik met hem naar buiten liep en in mijn sneakers stapte met mijn blote voeten.

Ik voelde dat het een warme dag was. Het was lang geleden dat ik op dat vroege middaguur buiten had rondgelopen. Meestal stond ik tegen de avond pas op.

‘Hij ging met een stel meiden naar het centrum,’ lichte Morris me in en ik ben net gebeld door iemand die in een kroeg werkt. ‘De wulpse kat’ heet die kroeg. Er ligt iemand laveloos in een hoekje en volgens de beschrijving is het Terry. Ze heeft met moeite van hem een telefoonnummer ontfutseld dat in zijn portemonnee zat.’

‘En dan ga jij niet kijken omdat?’ Bromde ik en nam een slok van de sterke koffie.

‘Omdat ik alles nog moet regelen voor vanavond en we nu met de camper op pad moeten om naar het festival te gaan als we op tijd op de standplaats daar willen staan.’

Ik zuchtte diep, ik begreep het wel. Hij nam eigenlijk al een tijdje de taken van pa over, die zelf weinig tot niets meer regelde. En dat betekende meestal ook dat hij de tourbus reed. Morris was de enige die niet iedere avond laveloos was.

‘Jij moet de camper van Theobold maar nemen om het verloren schaap te halen ‘ vond Morris, terwijl we daar arriveerden.

Toen hij op de deur klopt, deed Ebba open en keek ons vragend aan.

Ze zag er fris uit en in mijn ogen heel aantrekkelijk met haar rode haren, golvend over haar schouders. En die vele sproeten in haar gezicht.

Toen ze hoorde wat we kwamen doen, bond ze haar haren vast en keek ze Morris aan.

‘Ik rijd wel, want hij hier slaapt net een aantal uren en heeft nog te veel alcohol in zijn bloed,’ zei ze en klom meteen resoluut achter het stuur.

Morris haalde grijnzend zijn schouders op en sloot de deur op weg naar buiten. Hij wist hoe het me ergerde als iemand anders dan ikzelf reed.

Ebba reed snel de camper achteruit en resoluut het terrein af.

‘Waar moeten we zijn ?’

‘Eén of andere kroeg die de ‘Wulpse Kat‘ heet of zoiets midden in het centrum van de stad hier dichtbij?’

Ze keek me met gefronste wenkbrauwen aan. ‘Beetje vage omschrijving, maar dankzij de naam zullen we het wel vinden.’

De zon scheen fel. De hoofdpijn deed me mijn ogen dichtknijpen. Ze had gelijk gehad door te zeggen dat er nog te veel alcohol in mijn bloed zat.

Betweter.

Ze wierp me opeens een zonnebril toe.

‘Zet die maar op,’ zei ze en deed hetzelfde.

Mijn blik gleed even over haar heen. Het topje dat ze droeg, spande om haar volle borsten. Ze droeg een afgeknipte spijkerbroek en een veelkleurig lang vest. Haar benen had ze in boots gestoken. Een grappige combi.

De meeste meisjes die ik ontmoette waren onberispelijk gekleed om op jacht te gaan. Het was eigenlijk best verfrissend om iemand zo gekleed te zien, die waarschijnlijk alleen droeg wat zij gemakkelijk vond. Even keek ze me aan, maar ik kon haar ogen niet zien door de donkere bril.

Ze reed de kleine camper met een flink tempo de stad in. Stopte opeens en draaide een raampje open. Ze vroeg een voorbijganger naar de weg.

Grappig dat ze daar geen mobiel voor gebruikte.

Ze reed door na de aanwijzingen en parkeerde uiteindelijk voor een kleine kroeg.

‘Hier is het,’ zei ze en keek me aan. ‘Zal ik gaan kijken of het echt je broer is?’

‘Nee dank je, dat red ik wel, wacht maar hier,’ bromde ik. Ik wilde niet dat ze die kroeg inging.

De muffe geur van alcohol en zweet kwam me al tegemoet. Het zat waarschijnlijk in de vloer en de muren. Want op dat tijdstip waren er nog geen klanten aanwezig die geuren afgaven.

De blonde, jonge vrouw achter de bar, groette me en wees naar de hoek van de kroeg. Daar lag iemand voorover op een tafel, volledig uitgeput. Ik herkende hem meteen als mijn jongste broertje. Hij was totaal van de wereld.

‘Terry!’ Ik schudde hem heen en weer. Het was alsof ik aan een lappenpop probeerde duidelijk te maken dat hij moest gaan opstaan.

‘Ja, ja,’ bromde hij, en hij opende moeizaam zijn bloeddoorlopen ogen met een blik die aangaf dat hij in zijn eigen utopie rondhing.

‘Verdomme man.’ Ik schudde nog even aan hem.

‘Wat?’ schreeuwde hij opeens geërgerd, met een blik die in een wereld rondkeek die ik niet zag.

‘Je moet optreden,’ zei ik.

‘Ik kom zo, zeg maar dat ik eraan kom,’ zei hij, maar hij bewoog nog geen vinger.

Ik nam mijn telefoon en belde Morris.

‘Hij is zo lam dat hij nog niet eens zijn vinger kan bewegen. Ik zorg dat hij in bed terecht komt en dan moet hij zijn roes eerst maar uitslapen,’ zei ik. ‘Ik denk dat hij vanavond wel weer oké is.’

Morris zuchtte hoorbaar en zei dat hij wel een smoes zou bedenken, waarom Terry en ik nog afwezig waren.

Ik hees Terry moeizaam over mijn schouder en bracht hem naar de camper buiten. Ik knipperde tegen het felle zonlicht, dat zo in contrast was met de donkere kroeg.

‘Gooi hem maar in mijn bed,’ zei Ebba, die de deur opende.

‘Ik hoop alleen dat hij er niet de boel onderkotst.’

Ik deed wat ze vroeg en zij trok zijn schoenen uit en hees hem op zijn zij.

‘Hij mist zijn Stetson,’ merkte ze op. ‘Kun je gaan kijken of die nog ergens in de kroeg ligt?’

Ik tikte tegen een denkbeeldige hoed.

‘Jawel mevrouw.’

Ze stak haar tong uit.

En dus ging ik nog een keer naar binnen.

De blondine die de glazen stond te poetsen, volgde mij met haar ogen, terwijl ik de Stetson van Jason zocht en onder de tafel vond.

‘Ben jij ook één van die jongens,’ zei de jongedame achter de bar, terwijl ze me zomaar een koffie inschonk.

‘Welke jongens?’ vroeg ik, terwijl mij het antwoord eigenlijk niets kon schelen.

‘Wat zei hij ook alweer?’ Ik zag haar peinzende blik.

‘The Marshalls’, beantwoordde ze haar eigen vraag. ‘die cowboy’ familiegroep. Men vraagt je dat wel vaker zeker?’ Ik knikte.

Ze keek me onderzoekend aan.

‘Je werkt zeker voor hen? Jij lijkt me meer een rock-‘n-rolltype.’

‘Dat komt door mijn tattoos zeker?’ vroeg ik geamuseerd. Ze had mijn aandacht door de manier waarop ze me uitdaagde. Ik was weer wakker.

‘Ja, dat ook, maar je hebt gewoon meer die uitstraling. Speel je ook gitaar?’

‘Een beetje,’ loog ik.

‘Ik hou van mannen die gitaar spelen,’ zei ze en glimlachte op een manier die ik regelmatig zag.

Het betekende dat ze zeker interesse in me had. En meer dan dat; ze had waarschijnlijk een flinke neukbeurt nodig. Dat vond ik niet helemaal vervelend. Integendeel, ze zag er goed en strak uit. Precies mijn type, hoewel dat eerlijk gezegd nooit echt vaststond.

‘Misschien moet je dan toch voor een van die cowboys gaan,’ zei ik glimlachend.

Ze lachte ook. ‘Die zijn hier niet. Jij wel.’

‘Oké en wat verwacht je nu van mij?’

Ze boog zich diep voorover, waarbij ik haar kleine borsten met de vooruitstekende tepels, duidelijk kon zien in haar décolleté.

‘Wel,’ zei ze en streek even met haar vinger over mijn hand, ‘we kunnen misschien een beetje plezier maken? Er is nu toch nog niemand en schoonmaken is zo saai.’

Ik stond op en liep om de oude bar heen, die heel wat sappige verhalen te vertellen had als die kon spreken. 'Wat had je in gedachten?' vroeg ik fluisterend in haar oor, terwijl ik achter haar stond.

Ze draaide zich om en keek naar me op.

'Zoiets,' zei ze zacht, zoende mijn mond en greep meteen mijn pik door mijn jeans heen.

'Je wil een vluggertje,' begreep ik tevreden.

Ze keek me uitdagend aan met haar blauwe ogen en knikte. 'Ja, ik sta al veel te lang droog.'

Mijn hand greep haar kleine borst, waarvan de tepel al erect was, en ik speelde ermee door haar shirt heen.

Ze zoende me hongerig, heftig, uitnodigend en ik ging daarin mee. Haar handen pelden mijn pik meteen uit zijn cocon.

Ik trok haar shirt uit, waaronder ze geen beha droeg.

Ze had kleine puntige borsten met een opgezet tepelhof en toen ik daar mijn mond op zette, kreunde ze luid alsof een honger eindelijk gevoed werd.

Ze deed meteen haar rokje omhoog en trok haar slipje naar beneden.

Toen draaide ze haar zongebruinde billen naar me toe.

Mevrouw wist wat ze wilde en ze wilde het meteen.

Snel deed ik een condoom om en kwam meteen bij haar binnen. Geen verder voorspel, niets.

'Harder, sneller,' kreunde ze meteen.

En dat was helemaal mijn ding, gewoon neuken en verder nergens geen rekening mee houden. Alleen de focus op de daad en het klaarkomen.

De bal in mijn buik groeide al meteen.

Ze wond me op door haar sekshonger en ik wist dat het niet lang zou duren voordat ik kwam.

Ze kronkelde en kneedde haar eigen borsten, terwijl ik haar hard neukte. Ze greep mijn pik om te voelen hoe deze

in en uit haar ramde, waarna ze zichzelf in een rap tempo vingerde. Haar heupen bewogen als een razende om mijn tempo bij te houden.

“Ik kom, ‘kreunde ze al vrij snel. Haar benen trilden. Er kwam veel vocht vrij toen ze schokkend haar hoogtepunt beleefde. Ik bleef echter doorrammen. Ik hield geen rekening met haar. Ze was gewoon een mogelijkheid om alle spanning in mij los te laten. Even van de wereld te zijn waar ik eigenlijk geen onderdeel van was. Ik hoorde haar even protesteren, omdat ik haar geen tijd gaf om bij te komen.

De bal in mijn buik explodeerde en zorgde eindelijk voor een lichamelijke, maar ook geestelijke ontspanning. Hijgend trok ik me terug en verwijderde meteen het condoom.

Er was geen tijd om rustig bij te trekken; er werd op me gewacht.

Terwijl zij haar kleding weer fatsoeneerde was ik al op weg naar de uitgang en daarbij vergat ik de Stetson van Terry niet

‘Ik ben Lindy,’ riep ze nog, alsof me dat boeide.

Ik klom de camper in en zette meteen de zonnebril op. Zodra ik zat, scheurde Ebba al weg. Ze zweeg in alle talen.

Ik keek haar even terzijde aan. ‘Wat is er?’

‘Niks wat zou er moeten zijn?’ zei ze kortaf.

Ze draaide de snelweg op en keek even op haar telefoon.

‘Ik voel dat er iets is,’ dreinde ik.

‘Je zeurt. Je bent toch geen kind?’ Ze draaide aan de knop van de radio.

Hardrock schalde door de camper, waarna ze de knop met rust liet. Nou ja, Jason zou toch niets horen; die was nog wel een aantal uren out.

Onderzoekend keek ik naar haar, maar ze negeerde nog steeds mijn blik.

Zou ze hebben gezien wat ik met die blondine had gedaan, vroeg ik me af. Het had natuurlijk even geduurd voordat ik met de Stetson naar buiten kwam. Misschien was ze me wel komen zoeken om ervoor te zorgen dat ik opschoot. Ik had toch zo snel mogelijk geneukt, dacht ik geamuseerd.

‘Wat staar je me steeds aan,’ zei ze geërgerd.

‘Misschien vind ik je mooi?’

‘Daar geloof ik niets van,’ zei ze en keek me even aan.

‘Waarom niet?’

‘Ik ben niet blond,’ antwoordde ze waardoor ik zeker wist dat ze me had gezien.

Ze opende even haar mond, maar wat ze nog meer had willen zeggen, verliet haar mond niet.

‘Waar gaan we heen?’ vroeg ik haar daarom maar.

‘Naar een festival waar diverse muziekgenres samenkomen, waar jullie over acht uren moeten optreden en je broer dus net weer genoeg helder kan zijn om de gitarist uit te hangen.’

‘Is er nog een plek waar ik kan slapen?’ vroeg ik, want ik voelde me opeens doodmoe.

‘Je kan de bank achterin uitklappen,’ zei ze. ‘Kijk meteen even bij je broer of hij nog leeft.’

‘Ja mevrouw,’ antwoordde ik gedwee en liep naar achteren; ik was kapot.

Terry lag te snurken, dus dat klonk wel goed.

Ik klapte de bank uit. Een kussen en klaar was ik.

Door de beweging van de camper viel ik al snel in slaap.

Ik werd langzaam wakker. Ergens klonk muziek. Toen ik mijn ogen opende, wist ik dat de muziek van buiten kwam.

De camper reed niet meer, dus moesten we inmiddels gearriveerd zijn bij het festivalterrein.

Ik ging zitten om even bij te komen.

Voordat ik naar voren liep, maakte ik eerst Terry wakker, die me met een wazige blik aankeek.

‘Rider ik ben verrot,’ verzuchtte hij kreunend.

‘Ja en zo zie je er ook uit,’ was mijn opbeurende antwoord.

Ebba zat niet meer in de cabine, zag ik verrast.

Een blik uit het raam leerde mij dat ze de camper had geparkeerd achter de grote tourbus op het terrein van het festival. Hoe ze dat had geregeld, terwijl we waarschijnlijk te laat waren aangekomen, was me een raadsel.

Waarschijnlijk had ze de man bij de ingang lamgeslagen met haar taalgebruik, dacht ik grinnikend.

Opeens zag ik het rode haar. Ze was in gesprek met een man. Mijn leeftijd of iets ouder, leren jack, leren broek en een zootje tattoos. Echt een rock-‘n-rollklant. Misschien zelfs wel een muzikant die op het festival ging spelen.

Vanaf die afstand kon ik duidelijk zien dat hij met haar stond te flirten. Ik was benieuwd of ze erin trapt.

Toen ze weg wilde lopen, hield zijn arm haar tegen.

Ze zette haar handen in haar zij en sprak woedend tegen hem aan haar houding te zien. Hij grijnsde, maar liet haar langslopen. Hij riep haar nog iets achterna en ik zag dat ze haar middelvinger naar hem opstak.

Ik grijnsde een beetje opgelucht, al had ik geen idee waarom.

Ze klom even later weer de camper in en keek me aan.

‘Is Terry alweer in het land der levenden? Jullie vader vraagt naar hem.’

Zie liep langs me heen naar achter in de camper, waarbij ze een heerlijke frisse geur achterliet, en bleef bij Terry staan.

‘Opstaan, je vader roept en dat mag je niet negeren,’ zei ze en het klonk sarcastisch.

Ik hoorde Terry weer kreunen.

‘Nou kom op,’ zei ze. ‘Dan moet je maar niet zo zuipen, dan heb je ook geen problemen met opstaan. Ik wil mijn bed verschonen en de camper opruimen, zodat ik vanavond gewoon naar mijn nest kan als ik dat wil.’

Ik hoorde Terry nog tegensputteren, maar ze trok hem resoluut aan zijn arm, zag ik. Waarbij ze haar hele lichaamsgewicht gebruikte en hij daadwerkelijk bewoog. Hij stond net naast de slaapcabine, toen de deur openging en Theobold gehaast binnenkwam.

‘Ik zal maar niet vragen waar jullie waren en waarom. Ik ben blij dat jullie er nu zijn. Schiet op, jullie vader wil een briefing houden. Nu meteen!’

Een aantal uren later stonden we te wachten achter het podium, totdat we werden aangekondigd. Daarna renden we het podium op. Gejuich steeg op en Jason gaf drie tikken met zijn drumstokken, waardoor we wisten dat we konden beginnen.

We speelden die avond vijf nummers. Vijf oude vertrouwde nummers die ik met mijn ogen dicht kon spelen, verdomme. Het had nul uitdaging, zoals die rooie al had opgemerkt. Mijn blik ging naar de eerste rijen die ik met gemak kon zien en in gedachten koos ik een aantal van die gillende, zwetende, jonge lichamen uit voor onze afterparty. Dat ging vanzelf. Het was een gewoonte.

De fans wisten dat we een geselecteerd aantal fans achter het podium meenamen na een concert, daarvan was ik overtuigd.

Mijn blik gleed even naar opzij en toen zag ik plots het rode haar van Ebba. Ze stond aan de zijkant van het podium en weer zag ik die vent in het leer.

Die keer glimlachte ze zelfs naar hem. Verdomme. Ze was toch niet in zijn praatjes getrapt?

Ja, ze was om. Hij streek een lok van dat vuurtorenrode haar uit haar gezicht en ze liet het toe. Kende ze die gast dan?

Als vanzelf boog ik voor het publiek, tegelijkertijd met mijn broers, omdat het lied was afgelopen.

Nog twee te gaan.

Ik hoorde hoe mijn naam werd gescandeerd door een groepje meisjes en even gleed mijn blik naar hen af. Jonge meiden met borsten die meebewogen met hun enthousiasme. Heel verleidelijk.

Toen ik weer naar Ebba keek, was ze verdwenen.

Ik zocht nog in het publiek, maar nergens zag ik het vlamme rode haar. Dom wicht. Wie trapte er nou in die goedkope praatjes van zo'n kerel? Het was alleen voor de seks dat hij haar aangesproken had.

Het duurde even voordat ik besepte dat ik ook zo'n kerel was. Verdomme, wat kon het me eigenlijk ook schelen?

Ik had misschien alleen gedacht dat zij anders was dan de meeste meisjes, omdat ze zo zeker had verkondigd dat ze niet met mij ging neuken. Misschien was dat het en was ik beledigd doordat ze mij niet had gewild.

We bogen bij het laatste lied en verlieten het podium. De fans schreeuwden om meer en dus brachten we daarna nog één nummer als toegift.

Pa stond als een trotse pauw achter het podium.

Hij sprak een aantal mensen aan die waarschijnlijk het festival hadden georganiseerd. Ik zag hem van alles opschrijven, dus waarschijnlijk ging het weer over optredens die hij inplande, want stel je voor dat we eens een grote rustpauze hadden. Dan kon het zomaar zijn dat onze ster in de goot belandde? Ik gaf geërgerd mijn gitaar

aan Morris, die altijd voor onze instrumenten zorgde, en bleef even hangen achter het podium.

Ik had zeker geen zin in een signeursessie die iedere keer door Theobold georganiseerd werd. En altijd met een legio aan meisjes. Meisjes die tijdelijk mijn onverzadigbare sekshonger konden stillen en waar ik mijn slachtoffers uit koos. Maar het waren toch altijd dezelfde soort meisjes met dezelfde onderdanige houding, vol hoop op meer dan een neukbeurt? Met in hun ogen de dromen van een toekomst aan mijn zij.

Mijn leven was verdomme een herhaling van iedere dag.

Een soort van loop waarin ik zat.

Ik trok mijn suède jasje met franjes uit en gaf ook mijn Stetson mee aan Jason, samen met mijn spierwitte overhemd.

In mijn spijkerbroek en zwarte hemdje liep ik weg. In die outfit werd ik niet meteen herkend. Zoals de barjuf al had opgemerkt, leek ik zo meer op een rocker met mijn tattoos. Als ik ook nog mijn leren jack aantrok, dan werd ik bijna nooit herkend, maar dat hing nog in de tourbus.

Ik bond mijn halflange haar vast, terwijl ik wegliep.

Ik zag wel dat een aantal fans, die nog bij het podium stonden, me onderzoekend aankeken. Ze bleven altijd rondhangen bij het podium, in de hoop iets meer van ons op te vangen, maar ik wendde mijn hoofd af.

Al snel kwam ik midden op het festivalterrein aan, waar minder mensen stonden, maar ook meer podia waren.

Het was dan natuurlijk ook een festival van verschillende genres. Tenminste, dat had Ebba mij verteld. Het drong eindelijk tot mijn hersenen door dat het geen exclusief concert van 'The Marshalls' was waar we hadden opgetreden.

Ik liep door naar het midden van de grote grasoppervlakte waarop het festival was opgezet. Daar had ik een overzicht. Ik kon me de laatste keer niet herinneren dat ik zo had rondgelopen op een festivalterrein. Hoe idioot was dat? Het wekte wel mijn nieuwsgierigheid naar de andere bands.

Als vanzelf werd ik aangetrokken tot de harde muziek van een rock-'n-rollband.

Duidelijk ander publiek dan dat wij altijd trokken. Ze hadden glazen bier in de handen. Springend, joelend. Vele tatoeages en in het leer gehuld.

Ik hoorde wel meteen dat de instrumenten van de band niet goed waren afgesteld wat geluid betrof en dat de microfoon van de zanger te zacht stond. Of die gast geen volume had, dat kon het ook nog zijn.

Net toen ik me weer wilde afwenden, ontdekte ik rood haar. Ik baande me langzaam een weg door de menigte die me niet meer doorliet, toen ik dichterbij het podium kwam.

Ja, daar stond ze. Springend, joelend en totaal opgaand in de muziek die ze zo te zien meezong. Natuurlijk viel het me op hoe haar borsten op en neer dansten in haar shirt met haar dansbewegingen mee. Ze was op een vreemde manier aantrekkelijk, al wist ik niet precies waarom.

En dan dat vlammende haar dat opeens als een waterval op haar rug bewoog.

Toch was ze mijn type niet, dat hield ik me voor. Daarvoor was ze te onafhankelijk en te ruw. En waarschijnlijk te jong.

Ik was wel opgelucht haar daar te zien, geen idee waarom.

Met wat geduld kon ik haar benaderen toen het lied was afgelopen en het publiek weer wat ruimte overliet voor anderen om zich doorheen te bewegen.

Ik zag de verraste blik op haar gezicht toen ze me opmerkte, dat overging in een grijns.

‘Ben je van je paard gevallen cowboy?’ vroeg ze glimlachend.

‘Jij bent overgelopen naar het rock kamp zo te zien,’ antwoordde ik.

‘Ik heb nooit in jouw kamp gezeten,’ verried ze mij.

En ik herinnerde me de rockmuziek die in de camper had weerklonken onderweg naar het festival.

Het volgende lied ving aan en ze sprong opnieuw mee op het ritme. Ogen gesloten, verdween ze even in haar eigen wereld, totdat de muziek stopte.

Toen keek ze me weer aan. ‘Ik wist niet dat je ook van rock houdt?’

‘Van rock wel, niet van deze band,’ bekende ik.

Ze grijnsde tot mijn verrassing. Ik had wel op zijn minst een uitbrander verwacht.

‘Ik ook niet. Het enigedat goed is, zijn de teksten. Maar de uitvoering is kut.’

Verrast keek ik haar aan.

‘Dat hoor je toch ook?’ vroeg ze.

Ik knikte.

‘Op cd gaat het nog, dan is alles netjes op elkaar afgestemd. Maar hier is het één bonk herrie met een drummer die overal bovenuit komt. Ik denk dat de man van het geluid de knoppeninstelling van de drummer en de zanger heeft omgewisseld,’ zei ze lachend.

Ik kon het daar alleen maar mee eens zijn.

‘Kom,’ zei ze opeens en we liepen door naar de andere kant waar ook een rockband optrad op een podium, maar waar ze met grote passen voorbijliep.

Ik volgde haar.

‘Ebba!’ werd er opeens door de microfoon geschald.

Het was de zanger van die band die vanaf het podium haar naam riep. Ze keek geërgerd om en stak haar middelvinger op. Meteen herkende ik hem. Dat was die gast die bij mijn podium bij haar had gestaan en haar eerder ook al had aangesproken.

‘Een bekende?’ vroeg ik nieuwsgierig terwijl we doorliepen.

‘Ja ik ken hem helaas,’ ze keek me aan, ‘en nee ik neuk hem niet.’

Ze verraste me opnieuw met haar vermogen om in mijn brein te kijken.

‘Waarom denken jullie mannen toch altijd met je pik?

Zitten jullie hersenen daar?’ vroeg ze.

Als vanzelf keek ik even naar beneden en dat ontlokte haar plotseling een luide lach.

‘Soms,’ antwoordde ik, en dat deed haar schaterlachen.

Ze liep met me naar een ander podium waar een jongensgroep popmuziek speelde

‘Deze gasten beginnen net, maar als ik me niet vergis zit er in die groep iemand die perfectionistisch is wat het geluid betreft.’

Ik hoorde meteen wat ze bedoelde. Het geluid van de instrumenten en dat van de zanger waren netjes op elkaar afgestemd.

‘Alleen aan de teksten moet gewerkt,’ zei ze. ‘En het ritme en de emotie.’ En toen lachte ze weer.

Ze bleef me verrassen.

‘Hoe komt het dat je zoveel weet van dat alles?’

Ze keek naar me op. ‘Ik hou van muziek.’

‘Speel je ook een instrument?’ vroeg ik, omdat het zou verklaren waarom ze dat allemaal meteen hoorde.

Ze glimlachte alleen maar en liep met me naar een eettentje.

‘Je mag een hotdog voor me kopen,’ zei ze en haalde geld tevoorschijn. ‘Je hebt natuurlijk niets bij je, dus schiet ik het je voor.’

Ze liep meteen naar voren en sloot aan in de rij wachtenden. Geamuseerd volgde ik haar met mijn blik. Wat een speciale meid was dat. Ze trok in ieder geval mijn aandacht en mijn nieuwsgierigheid.

Dat was nieuw voor me. Het was eeuwen geleden dat ik achter iemand was aangegaan. Of kwam het omdat ze me niet wilde?

‘Ben jij Rider?’ Een groepje meisjes naderde me.

Degene die me aansprak was het perfecte type om mijn geilheid aan kwijt te raken. Blond met grote borsten, een geile blik, maar mijn blik gleed naar het rode haar in de wachtende rij mensen.

‘Nee, maar dat denken er wel meer,’ loog ik.

De blauwe ogen van de aanspreekster gleden over me heen. Keurend.

Verdomme, haar ogen bleven even bij mijn gulp hangen.

Het zou zo gemakkelijk zijn om even met haar mijn honger te gaan stillen. Maar ik deed het niet.

Ik wendde me af. Alles in me verklaarde me voor gek, maar ik kon altijd nog iets te neuken vinden, bedacht ik troostend.

Ik wilde eerst weten waar die rode me naartoe zou leiden.

Ze intrigeerde me, en die wereld waarin ze rondliep, die was mij totaal. Bovendien wilde ik weten waarom ze me zo aantrok. Want ze was absoluut niet iemand die ik uit een groepje fans zou hebben getrokken.

Toch was ze erg aantrekkelijk en draaide menig mannenhoofd zich om naar haar. Ze had een bepaalde uitstraling die ik nog niet kon omschrijven. De belangstelling van mannen leek haar niet eens op te vallen. Of het boeide haar niet, dat kon ook.

Ze kwam terug met een hotdog voor ons beide en blikjes bier.

Ik volgde haar naar een grasheuveltje waar meerdere mensen zaten te eten. Het moest lang geleden zijn dat ik ooit in het gras had gezeten tijdens het eten, want ik kon het me niet herinneren.

‘Dit is zo smerig dat het lekker smaakt,’ zei Ebba met een grijns. ‘Dit is verplichte kost op festivals.’

Ze beet hongerig in het broodje. De rode saus zat meteen op haar gezicht. Ze veegde het weg met de rug van haar hand.

‘Dit hoort er bij Rider,’ zei ze, haar ogen fonkelden geamuseerd toen ze langzaam de saus van de rug van haar hand likte.

Ik likte de saus van mijn broodje en keek haar even uitdagend aan. Onze blikken ontmoetten elkaar.

Ik had het idee dat ze echt met me flirtte. Toen opeens was daar weer een muur en nam ze afstand.

Ze keek van me weg en at in een paar happen het broodje op. Toen opende ze het blikje en nam ze een ferme slok.

Ik volgde haar voorbeeld.

‘Kom je vaak op dit soort festivals?’ vroeg ik nieuwsgierig, terwijl ik van de hotdog genoot.

Ze keek me opnieuw aan.

‘Vroeger wel. In de zomers ging ik ze allemaal af. Muziek, vrijheid, onderweg slapen, vrienden. Ik ben er ook bijna mee opgegroeid.’ De blik in haar ogen verdonkerde. ‘Toen leek het leven nog een groot feest.’

‘En nu?’

Ze zuchtte, keek me aan met een droevige blik, maar glimlachte toen. ‘Nu niet meer. Ander onderwerp. Waarom speel jij nog steeds onder de vlag van je vader?’

‘Wat weet jij daar nu van?’

‘Ik heb ogen en oren. Ik zie hoe jullie vader de touwtjes strak in handen heeft en naar wat ik gehoord heb, doet hij dat al jaren. Maar jullie zijn nu toch volwassenen?’

‘Ja, maar wie zegt dat we niet tevreden zijn met waar we zitten.’

‘Echt, Rider? De ontevredenheid is toch duidelijk te horen in de muziek en te zien aan de onverschillige houdingen die jullie hebben op het podium? Geen uitstraling, nul emoties. Of spelen jullie nog steeds, omdat je niets anders kan en het neuken gratis is?’

Ergens maakten die rake vragen en veronderstellingen me toch weer woedend.

‘Ja dat is het,’ antwoordde ik daarom geërgerd.

Ze knikte. ‘Dat is dan wel duidelijk. Misschien moet je opschieten en naar de meet-and-greet gaan; dan kun je nog wat jonge meiden scoren voor je vader en jezelf. Er is altijd wel wat te neuken, toch?’

Ze stond op en liep weg, maar ik haalde haar in.

‘Wat is dit, Ebba? Je flirt met me en dan duw je me weg.

Dan deel je jouw muzikervaringen met me en dan hoor ik alleen nog maar afkeuring over wat ik doe?’

Ze staarde me aan met een blik in die lichtbruine ogen die ik niet meteen thuis kon brengen.

‘Ik flirt niet met je,’ zei ze ferm.

‘Wat doe je dan?’

‘Niets bijzonders.’ Ze bleef me aankijken.

Ik deed een stap naar voren. Die volle lippen riepen me.

Ik gaf er gehoor aan en zoende haar zachte mond.

Tot mijn verrassing zoende ze me terug. De honger vlamde vanuit mijn onderbuik omhoog en ik stak brutaal mijn tong in haar mond.

Ze beantwoordde net zo heftig als mijn actie was.

Het voelde als een honger die ik herkende en het maakte me bloedgeil. Zo'n reactie was ik heel lang niet tegengekomen. Misschien wel nooit op die manier. Mijn hand gleed naar haar volle borst die amper in mijn hand paste. Ik voelde hoe haar tepel hard werd onder haar hemdje en beha.

Haar hand lag even in mijn nek, ze zoog even aan mijn tong, maar toen brak ze los.

“Sorry Rider, maar dit wil ik niet.” Ze keek me aan. “Ik neuk niet met je.”

Toen wendde ze zich af en liep ze weg in de richting van de drukte.

Verbijsterd keek ik haar na.

Verdomme, wat voor spelletje speelde zij? Ze zei wel dat ze me niet wilde neuken, maar die zoen had verdomme alles in me op scherp gezet. Het verlangen gonsde in mijn lijf en ik wist dat het bij haar ook zo moest zijn.

Waarom had ze me meegenomen? Alleen om me op te geilen? Jezus, wat een bitch!

Ik moest me ook niet meer met die rooie bemoeien; ze was niet eens mijn type.

Toch bleven mijn ogen haar volgen. Ik zag hoe ze werd opgeslokt door de menigte en ze werd aangesproken door mensen, maar ze bleef haar weg gaan.

Woest wendde ik me af; ik ging terug naar de tent waar kledkamers waren ondergebracht.

“Rider, alsjeblieft.”

De stem van die meid die ik neukte drong amper tot me door, terwijl ik woedend in haar stootte. Ze lag op haar rug en ik duwde daarbij haar benen bijna naast haar lichaam, zodat ik zo diep mogelijk naar binnen kwam.

Het boeide me niet of die kreten van pijn of van lust waren. Het was al de tweede die ik die avond neukte en geen een van hen was in staat me echt te bevredigen.

Ik wilde het niet toegeven, maar die verdomde rooie dook nu en dan steeds voor mijn geestesoog op.

Die warme mond en die volle borsten voelde ik daarbij nog steeds als ik aan haar dacht.

Eindelijk kwam ik weer klaar. Ik voelde hoeveel energie die neukpartijen me hadden gekost.

De brunette lag nog hijgend onder me, met vragende ogen.

Ik had haar duidelijk niet bevredigd, nou, welkom bij de club. Klaarkomen hield ook geen bevrediging in, voelde ik.

Ik trok mijn boxer en jeans omhoog. Dat er verderop ook nog hard geneukt werd was duidelijk te horen.

Waarschijnlijk een van mijn broers. Terry of Jason.

Misschien wel beide.

Morris betrapte ik nooit op het neuken van een van de groupies. Ik vroeg me opeens af of hij wel ooit meegedaan had aan die afterparty's.

Ik trok mijn hemd aan en greep de fles whisky die er stond. Meteen kreeg ik een déjà vu.

Het was verdomme iedere keer echt hetzelfde. Alleen een andere locatie en verse meiden. Die rooie had gelijk en had daarmee bevestigd wat er altijd al in me sluimerde aan inzicht.

Het zorgde ervoor dat mijn hand de fles niet naar mijn mond bracht, maar dat deze met een klap op de tafel landde. De brunette was zich aan het aankleden.

Ik liep de ruimte uit, die niet meer was dan een tent met compartimenten als kleedkamers.

De regen stortte opeens op me neer toen ik naar buiten liep. Verdomme. Ik was in één keer zeiknat.

Het maakte me in ieder geval helder.

Ik was het verdomme echt zo zat. Dat hele klote leven.

Was het eigenlijk wel leven wat ik deed? Of werd ik geleefd? Meteen besepte ik dat ik zoiets al honderd keren had bedacht en ik verdomme nog steeds in dezelfde shitterige wereld rondliep.

Maar ik wilde mijn broers niet in de steek laten, hield ik mezelf voor.

Was dat verdomme dan wel waar of was het gewoon gemakkelijker dat te denken, zodat ik ook maar bleef zitten waar ik zat?

Een beetje zielig te tingelen op een gitaar en liedjes speelde die me niets zeiden? Die rooie had gelijk met alles wat ze me in mijn gezicht had geslingerd over mijn leven.

En opeens kon ik het niet langer ontkennen.

Ik liep als vanzelf in de richting van de kleine camper die bijna aan het zicht werd onttrokken door het regengordijn. Er brandde geen licht meer. Maar ze moest er wel zijn.

Hoofdstuk 2.

Ebba

De regen kletterde op de camper. Het overstemde alle geluiden. Bijna alsof ik in een afgezonderd deel van de wereld zat. Alleen de camper en ik. Het kalmeerde alles in me.

Ik lag op de uitgeklapte bank met mijn handen onder mijn hoofd. Ogen dicht en luisterend naar het natuurgeweld dat plotseling was begonnen.

Gelukkig was het tijdens alle concerten droog geweest. Ik was moe, maar mijn hoofd was nog te druk om ook maar te gaan slapen.

Dat ik Vidar had gezien en ook nog op dat podium, daardoor waren allerlei herinneringen in me los gemaakt die ik eigenlijk wel wilde vergeten. Niet omdat het me herinnerde aan de wereld waarin ik toen had geleefd, maar meer om de gebeurtenissen die er hadden plaatsgevonden. Ergens had ik nog steeds de behoefte om weer deel van die wereld te zijn.

Gedeeltelijk was ik dat ook, omdat ik bij mijn 'liefhebbende vader' was ingetrokken.

Maar hij was alleen maar een manier om mijn eigen camper te kunnen kopen en eindelijk mijn eigen leven te kunnen leiden. Daarheen te kunnen gaan waar niemand me kende en gewoon te leven zoals ik dat wilde.

Daarbij was koken, wassen en rotzooi opruimen voor een stel idioten, een manier om dat voor elkaar te kunnen krijgen, ook al verdienden ze dat eten die ik maakte niet. Mijn blik gleed even naar de kast waarin ik mijn gitaar had gestationeerd. Nee, ik moest niet in de verleiding komen

om te midden van een zootje nepcowboys mijn muziek te laten horen, die ze toch niet zouden begrijpen.

Ik draaide me op mijn zij.

Vidar wilde me overhalen weer dat te doen wat ik vroeger had gedaan.

Misschien nu een dan een gastoptreden, als ik echt geen vastigheid meer wilde. Hoewel de verleiding erg groot was – muziek maakte nu eenmaal een groot deel van mijn leven uit – ging ik dat zeker niet doen. Dan kwam ik weer in de picture van diegene die ik nooit meer wilde zien.

De rillingen van afschuw trokken door mijn lichaam toen de herinneringen zich opdrongen. Hoe had ik dat ooit kunnen doen? En laten gebeuren? Klootzak. Eigenlijk waren de meeste mannen zo. Voor seks manipuleerden ze een vrouw, met mooie woorden die ze op dat ogenblik nodig had. Fijne, liefdevolle verhaaltjes die na de eerste penetratie meteen overgingen in kwaadaardige bedreigingen en egoïsme. Opnieuw draaide ik me op mijn andere zij. Ik trapte er nooit meer in, hoezeer ik me ook aangetrokken zou voelen tot een man. Een relatie was niets voor mij. Mijn ogen vielen dicht.

Verdomme, zijn handen waren overal. Ik voelde hoe geil ik werd en een verlangen in mijn onderbuik toenam. Ik was nat en heet. Ik trilde van de honger naar hem.

Die blauwe ogen gingen over in donkere ogen die me sarcastisch aankeken.

‘Je weet dat ik de baas ben. Je kan nergens meer terecht. Je bent van mij.’ Ik voelde hoe zijn lid tegen mijn blote billen bewoog en hij mijn benen uit elkaar trok, terwijl ik op mijn buik lag. Ik stribbelde tegen, want ik wilde hem niet. Niet hem! Ik moest hem stoppen!

Toen ik omkeek, veranderde hij weer in Rider. Het bracht een schok in mijn lijf teweeg. Verrast stribbelde ik niet meer tegen. Hij zoende mijn onderrug en mijn billen. Streek met zijn vinger langs mijn vagina, waardoor ik als vanzelf mijn billen naar hem ophief. Ik voelde hoe de hunkering mijn buik van binnen deed gloeien, toen ik zijn pik zag, die hij in gereedheid bracht om bij me naar binnen te brengen.

Ik hief mijn heupen omhoog om hem tegemoet te komen, hem aan te sporen mijn honger eindelijk te bevredigen. Toen veranderde hij weer in die idioot.

Met een schok werd ik hijgend wakker. Verdomme. Ik had alles gedroomd. Ik was nat van het zweet.

Ondanks dat het een droom was geweest, had het me vreselijk geil gemaakt. Maar ook vervuld van afschuw. Verdomme, wat een idiote combinatie.

Ik weerstond de drang om mezelf dan maar een hoogtepunt te bezorgen.

Geïrriteerd stond ik op en liep ik naar de koelkast. Er stonden nog genoeg blikjes bier in en daarom haalde ik er eentje uit.

Heerlijk koud voelde het blikje aan. Ik hield het even tegen mijn voorhoofd en in mijn nek. Even tussen mijn borsten, waardoor mijn tepels meteen reageerden onder mijn hemdje.

Toen plofte ik in de bestuurdersstoel en draaide deze naar het voorraam. Het regende minder hard, maar ik had nog steeds geen zicht. Bovendien waren de ramen beslagen door de hitte in de camper. Kwam dat door mij?

Ik kon het raam niet openzetten, want dan kwam de regen binnen.